

Communen, burde ansættes og afflediges af Communalbestyrelsen. Herom staaer der intet Bestemt i Lovudkastet, og det forekommer mig, at denne Ret, som Kjøbenhavn har, og som er saa aldeles naturligt, ogsaa bør tildeles de communale Bestyrelser for Kjøbstæderne. De Bestillingsmænd, der her er Tale om, er især Politibetsjente og Eignende, og jeg seer ikke nogen Grund til, at Staten bør have Ret til at besætte disse Pladser, der fuldstændig lønnes af Kommunen. Hvad Formandsvalget i Skolecommissionen angaaer, da kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra flere ærede Talere, blandt andre fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Vrix), hvorefter dette Valg bør være aldeles frit, og at man saaledes ikke med Hensyn hertil bør være bunden til at vælge blandt de Mænd, som paa Statens Vegne have Sæde i samme. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at troe, at man kunde give Skolecommissionen i alt Fald en noget større Myndighed end den, der efter dette Lovudkast er tilfattet. Der har været megen Tale om Havnecommissionerne og foreslaaet at henlægge alt Havnevæsenet Vedkommende under Kommunen. Jeg kan ganske vist ikke være aldeles enig med, hvad den ærede Indenrigsminister har sagt herom, men dog troer jeg, at da der her allerede gives en betydelig Udvikelse i den communale Selvstændighed, saa handler man maaskee rigtigst i foreløbig at lade Havnecommissionerne vedblive at være selvstændige, som de for Diebliffet ere. Den høitærede Indenrigsminister mente, at Havnene ikke kunde kaldes communale. Jeg troer, at man maa dele vore Havne i to Slags. Havnene ved Helsingør og Frederikshavn og, saavidt jeg veed, ogsaa den ved Christiansø, ere udelukkende Statshavne, thi de ere anlagte paa Statskassens Beføstning. De andre Havne maae vistnok kaldes communale, thi til ingen af disse har Staten bidraget Noget; derimod have Communerne ved Laan og Garantier søgt at virke for deres Forbedring, og det er en Selvfølge, at Communerne ere i høi Grad interesserede i, at disse Havne blive saa gode som muligt. Jeg kan imidlertid ikke være enig med den ærede Indenrigsminister, naar han sagde, at der i den Retning var fra Communerne Side virket paa

en særdeles virksom Maade. Desværre trænge vore Havne i høi Grad til at forbedres, og det vilde være ønskelig, at en langt større Virksomhed blev udfoldet i saa Henseende saavel fra Communerne Side som fra Statens Side. Man staaer hertil langt tilbage i saa Henseende, jeg kunde næsten sige, hundrede Aar tilbage for forskjellige andre civiliserede Lande, hvor man har offret overordentlig Meget paa Havneanlæg, men jeg troer dog ikke, at der for Diebliffet er Anledning til af den Grund at gjøre nogen væsentlig Forandring med Hensyn til Havnenes Bestyrelse. Naar den rette Mand og den rette Sindstet er tilstede, og naar man indseer, hvor overordentligt vigtigt det er baade for Communerne og for Landet at fremme Skibsfarten, og herfor er der dog mange Steder nu et aabent Die, saa kan det maaskee ligesaa godt skee, naar Havnevæsenet er ordnet paa den Maade, som nu er Tilfældet, som ved en anden Ordning. Jeg troer som sagt ikke, at man ved at forlange for Meget paa een Gang maaskee skal forspilde at faae det Meget, som af den ærede Indenrigsminister her virkelig bydes os. I Mølierne er der talt om Skatteligningen, og det er sagt, at denne foreløbig skal vedblive at skee efter Formue og Leilighed; men det er dog tillige udtrykkelig antydet, at man ønsker at indføre en lignende Indkomstskat i Communerne som den, der nu findes i Kjøbenhavn. Da dette ikke foreligger endnu, men blot er antydet senere at skulle skee, skal jeg ikke nærmere gaae ind derpaa; men jeg troer, at Forholdet er saaledes i vore Kjøbstæder, at det er langt bedre der at beholde Formue- og Leilighedsffatten. En Skat som den, der nu findes i Kjøbenhavn, er i mange Punkter forbunden med væsentlige Ulemper. Jeg kan ikke indsee, at det er ganske retfærdigt, at to Mænd, der have en Indtægt af samme Størrelse, skulle betale eens Skat, naar deres Forhold iøvrigt i mange Henseender er forskjelligt, og det forekommer mig derfor, at Formue- og Leilighedsffatten er langt mere retfærdig end den i Kjøbenhavn gjældende Indkomstskat. Det er ogsaa uheldigt, at der her kun regnes efter et enkelt Aars Indtægt, medens man i Hamborg og andre Stæder, hvor Indkomstffatten er indført, regner efter et Gjennemsnit af flere Aar.